

REPUBLIKA
VISOKI UPRAVNI SUD R
Z A G
Frankopz

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	18.2.2019. 9:01:38		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/18-01/29	-04		
Uredžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-19-3	spis	0	

Poslovni broj: UsII-77/18-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Slavice Marić-Okčić, predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i Gordane Marušić-Babić, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa opunomoćenica protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Popovače, Trg grofa Erdediya 5, Popovača, kojeg zastupa opunomoćenik odvjetnik z Zagreba, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i određivanja naknade za pravo puta, u sjednici vijeća održanoj 9. siječnja 2019.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanjem djelomičnog rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/17-11/44, urbroj: 376-10-18-18 od 24. siječnja 2018. godine.

II Odbija se zahtjev zainteresirane osobe Grada Popovače za naknadom troškova upravnog spora.

III. Ova presuda objavit će se u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporenim djelomičnim rješenjem tuženika utvrđuje se da je Hrvatski Telekom d.d. Zagreb infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu izgrađenu na k.č. označenim u izreci pod točkom I, sve k.o. Voloder, a koje su u vlasništvu Grada Popovače. U točki II izreke djelomičnog rješenja utvrđuje se da elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu iz točke I čine 7.395,75 m² trase kabelske kanalizacije, te 17.136,17 m² trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova što je ukupno 24.531,92 m². U točki III izreke utvrđuje se da visina naknade za pravo puta za nekretnine iz točke I koje je Hrvatski Telekom d.d. obvezan plaćati Gradu Popovači iznosi 204.004,76 kn godišnje, počevši od 20. siječnja 2017. godine.

Protiv djelomičnog rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu. U tužbi navodi postupanje tuženika u postupku po zahtjevu zainteresirane osobe Grada Popovače, za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (u daljnjem tekstu: EKI), a koji je zainteresirana osoba podnijela kao vlasnik i korisnik nekretnine na kojima je izgrađen EKI. Prigovara da nije na pravilan način primijenjen Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta

(„Narodne novine“ 95/17., u daljnjem tekstu: Pravilnik/17.), jer nije bio na snazi u vrijeme pokretanja upravnog postupka, već je na snazi od 30. rujna 2017. godine. Stoga je tuženik trebao odrediti obvezu plaćanja računa od dana izdavanja djelomičnog rješenja. Prigovara da nije na nedvojben način utvrđeno da su označene nekretnine u vlasništvu Grada Popovače za cijelo vrijeme razdoblja za koje se priznaje naknada, niti da je nedvojbeno utvrđeno da je Grad Popovača na dan 20. siječnja 2017. bio vlasnik svih nekretnina obuhvaćenih točkom I izreke djelomičnog rješenja i ostao vlasnik svih tih nekretnina u cijelom razdoblju trajanja upravnog postupka, čime je dovedena u pitanje aktivna legitimacija Grada. Između tužitelja i Grada Popovače bio sklopljen ugovor o osnivanju prava služnosti 2015. godine, koji je obvezivao tužitelja isplatiti gradu jednokratnu naknadu u visini od 20.000,00 kn, a kojoj obvezi je tužitelj udovoljio 29. svibnja 2015. godine. Navodi također i druge ugovore sklopljene sa Gradom o osnivanju prava služnosti, kojima je ugovorena jednokratna isplata naknade, čemu je tužitelj udovoljio. Prigovara da zahtjev Grada Popovače nije bio uredan, jer nije sadržavao sve dokaze o vlasništvu, čime su narušena pravila upravnog postupka. Slijedom navedenog predlaže da Sud usvoji tužbeni zahtjev tužitelja, te donese presudu kojom se poništava djelomično rješenje tuženika.

Sukladno članku 32. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.- u daljnjem u tekstu: ZUS) tuženik je pozvan da dostavi odgovor na tužbu a zainteresirana osoba Grad Popovače da se očituje o navodima sadržanim u tužbi.

U odgovoru na tužbu tuženik u bitnome ističe da su na pravilan način primijenjene odredbe Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta, te je djelomičnim rješenjem utvrđeno pravo na naknadu za pravo puta od dana podnošenja zahtjeva pa na dalje. Time je na pravilan način primijenjen Pravilnik/17, a sukladno odredbi članka 9. stavak 2. Pravilnika/17. Na navedeno upućuje i praksa Visokog upravnog suda Republike Hrvatske. Nedvojbeno je utvrđeno da su sve označene čestice u izreci pod točkom I izreke osporenog djelomičnog rješenja, u vlasništvu podnositelja zahtjeva kojem se priznaje naknada za pravo puta. Glede prigovora da je moglo doći do promjene u statusu vlasnika pojedinih k.č. ukazuje se da je tužitelj cijelo vrijeme upravnog postupka imao mogućnosti iznositi takove prigovore, a koji nisu izneseni, niti su pruženi relevantni dokazi o promjeni vlasničke strukture. Stoga tužbu ocjenjuje neosnovanom i predlaže da sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Zainteresirana osoba Grad Popovača u očitovanju na tužbu navodi da je na pravilan način primijenjeno materijalno pravo, posebice odredbe članka 28. stavak 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine" 73/80., 91/11., 133/12., 80/13., 171/14., 72/17. – u daljnjem tekstu: ZEK), te odredbe Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta. Paušalni i neosnovani su navodi u tužbi koji osporavaju Gradu vlasništvo na nekretninama i to paušalnim navodima, bez konkretnog dokaza, jer je u upravnom postupku utvrđeno da su sve čestice označene u točki I izreke djelomičnog rješenja u vlasništvu Grada Popovače. Neosnovano je i pozivanje na ugovore koje su tužitelj i Grad Popovača sklopili o služnosti, jer isti nemaju i ne mogu imati utjecaja na ovaj upravni postupak, u kojem se utvrđuje pravo na naknadu za pravo puta u iznosu za svaku godinu, a počevši od podnošenja zahtjeva 20. siječnja 2017. godine. Navedeni ugovori, sa jednokratnim isplatama, a u svrhu pristupa radi izgradnje i održavanja EKI, nemaju utjecaja na ovaj postupak. Predlažu da Sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan i potražuju troškove upravnog spora u iznosu od ukupno 6.250,00 kn za sastav očitovanja na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Osporeno djelomično rješenje doneseno je pozivanjem na odredbu članka 12., članka 17. i članka 28. stavak 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine" 73/80., 91/11., 133/12., 80/13., 171/14., 72/17. – dalje: ZEK). Odredba članka 28. stavak 6. ZEK-a propisuje da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može pred Agencijom pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavak 1. tog Zakona te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta.

Prema članku 27. stavak 1. ZEK-a operatori javnih komunikacijskih mreža imaju prava infrastrukturnog operatora na cijelom području Republike Hrvatske što obuhvaća gradnju, održavanje, razvoj i korištenje elektroničke komunikacijske mreže i elektroničke komunikacijske infrastrukture na općem dobru, na nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske i jedinca lokalne, područne (regionalne) samouprave, te na nekretninama u vlasništvu drugih pravnih i fizičkih osoba, a sve u skladu s tim zakonom i posebnim propisima.

Iz podataka spisa i provedenog upravnog postupka proizlazi da je tuženik zaprimio zahtjev Grada Popovače dana 20. siječnja 2017. godine, u kojem se traži utvrđivanje infrastrukturnog operatora elektroničke komunikacijske infrastrukture, izgrađene na nekretninama u vlasništvu Grada Popovače te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Nakon provedenog upravnog postupka tuženik je donio djelomično rješenje kojim je utvrdio, da je tužitelj infrastrukturni operator za EKI i drugu povezanu opremu izgrađenu na nekretninama u vlasništvu Grada Popovače navedenu u točki I izreke djelomičnog rješenja. U točki III izreke djelomičnog rješenja utvrđuje se visina naknade za pravo puta za nekretnine iz točke I koju je Hrvatski Telekom d.d. obavezan plaćati Gradu Popovači godišnje u iznosu od 204.004,76 kn počevši od dana podnošenja zahtjeva 20. siječnja 2017. godine.

U vrijeme podnošenja zahtjeva na snazi je Pravilnik o potvrdi i naknadi za pravo puta („Narodne novine“ 152/11. i 151/14. – u daljnjem tekstu: Pravilnik/11.). Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta – Pravilnik/17. koji je stupio na snagu 30. rujna 2017. godine, dakle tijekom upravnog postupka, u odredbi članka 9. stavak 2. izrijekom propisuje da će se postupci započeti po ranijem Pravilniku o potvrdi i naknadi za pravo puta, dovršiti po odredbama ovog Pravilnika. Pravilnikom/17 izmijenjen je članak 5. Pravilnika /11. i propisano, da kod utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta po zahtjevu upravitelja općeg dobra ili vlasnika nekretnine, HAKOM će za razdoblje od zaprimanja zahtjeva, rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničkih komunikacijskih infrastrukture (EKI) izgrađenih na nekretninama, te visinu godišnje naknade za pravo puta.

Nije sporno da je Grad Popovača podnio 20. siječnja 2017. godine zahtjev za utvrđivanje infrastrukturnog operatora i utvrđivanje iznosa naknade za pravo puta na nekretninama Grada Popovače. U provedenom upravnom postupku tuženik je utvrdio na pravilan način činjenično stanje, utvrdivši da su nekretnine označene u k.č. navedene u točki I izreke djelomičnog rješenja vlasništvo Općine Popovača.

Sud stoga ocjenjuje neosnovanim prigovore u tužbi da nije na pravilan način utvrđeno vlasništvo na nekretninama Grada Popovače, i koje se eventualno moglo promijeniti u statusu vlasništva. Navod je paušalne naravi i ni na koji način ne dovodi u sumnju utvrđeno činjenično stanje u upravnom postupku, te ne upućuje na sumnje glede označenih nekretnina. Prigovori koji se odnose na ranije sklopljene ugovore između tužitelja i zainteresirane osobe Grada Popovače, sadrže jednokratne naknade za pravo služnosti, radi izvođenja određenih radova, popravaka i dr. te se ne mog izjednačiti s pravom koje, u okviru svoje nadležnosti, utvrđuje HAKOM a to je naknada za pravo puta za nekretnine na kojima se nalazi već

izgrađena EKI infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu, izgrađenu na nekretninama u vlasništvu Grada Popovače, označenu u točki I djelomičnog rješenja.

Sud stoga navode u tužbi ocjenjuje neosnovanim jer nisu doveli u sumnju utvrđeno činjenično stanje u pogledu vlasništva, niti u pogledu prava, i iznosa naknade za pravo puta, u korist Grada Popovače.

Zahtjev zainteresirane osobe za naknadom troškova upravnog spora odbijen je sukladno članku 79. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. - ZUS) jer odgovor zainteresirane osobe na tužbu nije imao utjecaja na tijek upravnog spora.

Sud je stoga temeljem odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima tužbeni zahtjev odbio kao neosnovan i presudio kao u izreci presude.

Objava presude u „Narodnim novinama“ temelji se na odredbi članka 14. stavak 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

U Zagrebu 9. siječnja 2019.

Predsjednica vijeća
Slavica Marić-Okičić, v.r.

Za točnost otpravka: ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić